

Zagreb, 08.12.2022.

TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Dršćevka 1
52000 PAZIN

Na poslovni broj: St-218/2019

Stečajni dužnik: ULJANIK Pomorstvo d.o.o. u stečaju, Pula, Flaciusova 1,
OIB: 61741481122 (dalje: **Dužnik**)

Stečajni vjerovnik: Zagrebačka banka d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB:
92963223473 (dalje: **Zagrebačka banka**)

ODGOVOR Stečajnog vjerovnika Zagrebačke banke
NA
PRIJEDLOG STEČAJNOG UPRAVITELJA ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

protiv Rješenja Visokog Trgovačkog suda RH
posl.br. PŽ-3257/2022 od dana 19.09.2022.godine

3 x, prilozi

1. U gore označenom predmetu stečajni upravitelj Dužnika je podnio prijedlog za dopuštenje revizije (dalje: **Prijedlog za dopuštenje revizije**) protiv Rješenja Visokog Trgovačkog suda RH (dalje: **Drugostupanjski sud**) posl.br. PŽ-3257/2022 od dana 19.09.2022. godine (dalje: **Drugostupanjsko rješenje**) kojim je VTSRH djelomično odbio i djelomično uvažio žalbu stečajnog vjerovnika Zagrebačke banke izjavljene protiv rješenja Trgovačkog suda u Pazinu broj St-218/2019-114 od 10.06.2022. kojim je sud priznao i odredio nagradu stečajnom upravitelju (dalje: **Prvostupanjsko rješenje**) te je preinačio Prvostupanjsko rješenje.

2. Zagrebačka banka kao stečajni vjerovnik daje sljedeći odgovor na Prijedlog za dopuštenje revizije:

Predmet Drugostupanjskog rješenja protiv kojeg je podnesen Prijedlog za dopuštenje revizije kao i predmet Prvostupanjskog rješenja je isti – tim se rješenjima određuje nagrada stečajnom upravitelju u stečajnom postupku nad Dužnikom – tj. **radi se u oba slučaja o Rješenju o određivanju nagrade stečajnom upravitelju.**

UniCredit Group

Zagrebačka banka smatra da je podnošenje Prijedloga za dopuštenje revizije protiv Drugostupanjskog rješenja o određivanju nagrade stečajnom upravitelju nedopušteno i da stoga Prijedlog za dopuštenje revizije treba odbaciti.

Naime prema priloženom IZVODU IZ ZAPISNIKA s osme sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (8/18) održane 17. prosinca 2018. prihvaćen je i objavljen KATALOG RJEŠENJA IZ OVRŠNOG I STEČAJNOG ZAKONA PROTIV KOJIH JE DOPUŠTENA IZVANREDNA REVIZIJA (dalje: **Katalog rješenja**) te je u navedenom Katalogu rješenja jasno navedeno protiv kojih je jedino rješenja iz Stečajnog zakona dopuštena revizija, a na tom se popisu od samo točno opisanih 12 rješenja ne navodi nigdje i Rješenje o određivanju nagrade stečajnom upravitelju. Dakle, argumentom „a contrario“, zaključuje se da protiv svih ostalih rješenja koja se ne navode u Katalogu rješenja – revizija nije dopuštena.

U Katalogu rješenja se navodi striktno ograničeni broj i vrsta rješenja (njih 12) u stečajnom postupku protiv kojih je dopuštena revizija i među njima nema rješenja o određivanju nagrade stečajnom upravitelju. Očito su suci Vrhovnog suda RH na toj sjednici zauzeli stav da rješenje o određivanju nagrade stečajnom upravitelju nije vrsta rješenja u stečajnom postupku protiv kojeg bi bila dopuštena revizija iz bilo kojeg razloga i zbog bilo kojeg pravnog pitanja jer kod takvog rješenja nema nikakvih spornih pravnih pitanja obzirom da je pitanje određivanja visine nagrade stečajnom upravitelju više nego jasno i precizno i po osnovama i po visini vrlo detaljno regulirano Uredbom o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (dalje: Uredba).

DOKAZ: priložena preslika IZVODA IZ ZAPISNIKA s osme sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (8/18) održane 17. prosinca 2018. u kojoj se pod točkom 2. navodi Katalog rješenja u kojem je striktno naveden popis od samo 12 rješenja u stečajnom postupku protiv kojih je dopuštena revizija

Revizija **nije izvanredni pravni lijek koji se može koristiti bilo kada i protiv bilo koje sudske odluke** što je i razumljivo jer je Zakon o parničnom postupku jasno propisao kada će Vrhovni RH dopustiti reviziju. Očigledno je da je Vrhovni sud RH na navedenoj **sjednici na kojoj je donesen i prihvaćen Katalog rješenja zauzeo stav da rješenje o određivanju nagrade stečajnom upravitelju u stečajnom postupku nije vrsta rješenja gdje se radi o pravnom pitanju koje je važno** za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi.

Kako je predmet Drugostupanjskog rješenja upravo rješenje o određivanju nagrade stečajnom upravitelju i kako takvo rješenje nije u popisu rješenja iz prihvaćenog i objavljenog Kataloga rješenja Zagrebačka banka kao i Vrhovni sud RH ispravno smatra da Prijedlog za dopuštenje revizije protiv navedenog Drugostupanjskog rješenja iz gornjih razloga nije uopće dopušten te predlaže da se Prijedlog za dopuštenje revizije odbaci kao nedopušten.

3. Podredno, ako se ne odbaci Prijedlog za reviziju kao nedopušten tada **Zagrebačka banka kao stečajni vjerovnik predlaže da se Prijedlog za dopuštenje revizije odbije kao neosnovan** jer se u konkretnom slučaju uopće ne radi o nikakvom spornom ili bilo kakvom

UniCredit Group

drugom pravnom pitanju koje bi na bilo koji način bilo dvojbeno glede jedinstvene primjene prava ili ravnopravnosti svih u primjeni prava, kako to pogrešno smatra stečajni upravitelj .

Naime, u ovom slučaju uopće nema nikakvog spornog pravnog pitanja glede odluke o određivanju nagrade stečajnom upravitelju jer iz svih odluka i stavova sudova koje je priložio stečajni upravitelj uopće ne ispada da su te odluke kontradiktorne na bilo koji način ili u bilo kom pravcu.

Temeljni dokument koji sucima služi za određivanje nagrade stečajnim upraviteljima je navedena Uredba i sukladno članku 2. Uredbe nagradu za obavljene poslove određuje sud prema pravilima te Uredbe (to znači ne samo prema jednom izdvojenom pravilu kako pogrešno smatra stečajni upravitelj nego prema ukupnosti Uredbe tj. uz primjenu svih pravila iz Uredbe).

Stečajni upravitelj pogrešno interpretira navod Drugostupanjskog suda iz obrazloženja Drugostupanjskog rješenja jer taj sud potpuno jasno i utemeljeno kaže:

„Prvostupanjski sud nije iznose do maksimalnog obrazložio ničim što bi se moglo podvesti pod odredbe Uredbe koje reguliraju dodatnu nagradu (čl. 8.) i posebnu nagradu (čl. 9.), niti iz spisa proizlazi da je bilo osnove za dosuđivanje takvih nagrada. Iz sadržaja čl. 5. Uredbe proizlazi da sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade stečajnom upravitelju, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova rad stečajnoga upravitelja, međutim, ta nagrada mora biti u okvirima limita koji su propisani odredbama čl. 7., čl. 8. i čl. 9. Uredbe (kao i biti utemeljena na nekoj od tih osnova).“

Stečajni upravitelj se neosnovano pozvao samo na jednu jedinu odredbu članka 5. stavak 1. Uredbe koji stavak kaže: *„Sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase.“*

Ali stečajni upravitelj, za razliku od Drugostupanjskog suda koji je to točno i ispravno ocijenio, je trebao sagledati i na konkretan stečaj primijeniti cijelu Uredbu i ostale njezine odredbe, a ne samo parcijalno stavak 1. članka 5. i to samo u dijelu koji spominje obujam i složenost poslova.

Naime, u ovom se stečajnom postupku nad Dužnikom treba primjenjivati cijela Uredba koja u stavku 2. istog članka 5. propisuje: *„Sud može stečajnom upravitelju odrediti i dodatnu nagradu te posebnu nagradu.“* a u članku 6. Uredbe propisano koje su maksimalne visine nagrade po jedine 3 osnove po kojima se nagrada može priznati: *„Nagrada stečajnom upravitelju iznosi najviše 795.000,00 kuna od čega s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase najviše 630.000,00 kuna, s osnove dodatne nagrade najviše 150.000,00 kuna i s osnove posebne nagrade najviše 15.000,00 kuna.“*

Iz članka 6. Uredbe vidi se da ne samo najviša moguća nagrada zajedno po sve 3 gore opisane osnove već se vidi i da su moguće samo 3 osnove po kojima se može priznati ta nagrada i da svaka od tih osnova ima limitirani najviši iznos nagrade, a pored toga za te 3 osnove nagrade moraju biti ispunjeni i ostali uvjeti koje propisuje Uredba.

Članak 7. i 8. i 9. Uredbe jasno i precizno reguliraju koji točno uvjeti moraju biti ispunjeni da bi se uopće po svakoj od te 3 osnove mogla priznati nagrada upravitelju.

Suprotno shvaćanju stečajnog upravitelja obujam i složenost poslova nisu niti jedna od 3 navedene pravne osnove za određivanje nagrade. Članak 9. Uredbe kaže da će pri određivanju dodatne nagrade sud voditi računa o stupnju namirenja stečajnih vjerovnika i osobitom zalaganju stečajnoga upravitelja te da će se smatrati da se stečajni upravitelj osobito zalagao ako je stečajna masa unovčena u roku od jedne godine od održanoga izvještajnog ročišta (što u konkretnom stečaju stečajnog postupka nad Dužnikom nije bio slučaj). Dakle u stečaju nad Dužnikom nije bilo, a prema kriterijima iz članka 9. Uredbe, „osobitog zalaganja stečajnog upravitelja“.

Nadalje ističemo da Uredbom ni na jednom mjestu nije propisana mogućnost da bi se stečajnom upravitelju za obujam i složenost poslova tj. za njegov rad plaćali pojedinačno obavljeni poslovi ili plaćalo utrošeno vrijeme za pojedinačno obavljene poslove jer pored nagrade s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase (čl. 7. Uredbe) i s osnove dodatne nagrade (čl. 8. Uredbe) i s osnove posebne nagrade (čl. 9. Uredbe) Uredbom nisu propisani nikakvi drugi osnovi za određivanje nagrade stečajnom upravitelju.

Prema tome Drugostupanjski sud je više nego jasno i argumentirano te činjenično i pravno obrazloženo i potpuno utemeljeno na odredbama i osnovama iz Uredbe donio Drugostupanjsko rješenje, dok stečajni upravitelj za svoje stavove koristi i izvlači samo pojedine dijelove teksta Uredbe koji se dijelovi teksta nipošto ne mogu tumačiti van konteksta cijele Uredbe i svih njezinih članaka.

Nadalje, pogrešno drži stečajni upravitelj da je Visoki Trgovački sud RH u odnosu na određivanje nagrade stečajnim upraviteljima u dosadašnjoj praksi zauzeo različite stavove u odnosu na kriterij obujma i složenosti poslova iz članka 5. Uredbe. Podsjećamo da „uzimanje u obzir“ obujma i složenosti poslova prema članku 6. Uredbe uopće nije niti jedna od 3 dopuštene osnove za određivanje visine nagrade stečajnom upravitelju.

Pogrešno zaključuje stečajni upravitelj da bi nagrada mogla biti i viša od visine nagrade obračunate samom primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima kada kaže:

„Tako je na sjednici Visokog trgovačkog suda od 26.10.2021. godine zauzet stav da se nagrada stečajnom upravitelju određuje primjenom kriterija obujma, složenosti i rada na ispitivanju tražbina, te vrijednosti unovčene stečajne mase i da ista može biti i manja od visine nagrade obračunate samom primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima.“

Naime, da je VTS RH mislio da ta nagrada može u konkretnoj situaciji biti i manja i veća onda bi napisao „...i da ista može biti i manja i veća od visine nagrade...“. Stoga je nesporno da nagrada ne može biti veća ako je VTSRH rekao da može biti samo manja (a ne i veća).

Isto tako stečajni se upravitelj pogrešno poziva na sudsku praksu opisanu u Prijedlogu za dopuštenje revizije pod točkom **V./ B) da može biti veća** (nagrada) jer se u tim primjerima radi o tome da u tim stečajnim postupcima uopće nije bilo nikakvog unovčenja stečajne mase što nije slučaj u stečajnom postupku nad Dužnikom.

UniCredit Group

Stoga je takva priložena sudska praksa ne samo pogrešno protumačena nego je i neprimjenjiva na konkretan stečajni postupak nad Dužnikom jer kod Dužnika je bilo višestrukog unovčenja stečajne mase tijekom nekoliko godina vođenja stečajnog postupka pa je stoga i došla do primjene za obračun nagrade slijedeća osnova: „vrijednost unovčene stečajne mase“.

Priloženom sudskom praksom stečajni upravitelj dolazi do pogrešnog zaključka da nagrada može biti i veća od visine nagrade obračunate samom primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase jer u tim slučajevima na koje se poziva je uopće izostalo bilo kakvo unovčenje stečajne mase, pa samim time nije ni postojala pravna osnova - „vrijednost unovčene stečajne mase“ u odnosu na koju bi se komparirala nagrada.

Stoga se niti ne može osnovano u slučaju stečaja nad Dužnikom postaviti pitanje da li nagrada može biti i veća od visine nagrade obračunate samom primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase (pozivanjem na navedenu sudsku praksu koja je neprimjenjiva na stečaj Dužnika). Jer u konkretnom stečaju nad Dužnikom je unovčena stečajna masa (i ta je osnova postojala za obračun nagrade) a u primjerima stečajeva na koje se poziva stečajni upravitelj nije bilo nikakvog unovčenja stečajne mase pa stoga ni nagrada u tim primjerima stečajeva ne može biti veća od te osnove („vrijednost unovčene stečajne mase“) kad ta osnova nije ni postojala u tim stečajevima.

4. Zbog svega gore navedenog smatramo da u konkretnom slučaju uopće ne postoji nikakvo pravno pitanje na koje bi Revizijski sud trebao dati odgovor za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Iz gornjih pojašnjenja **vidi se da ne postoji apsolutno nikakva kontradiktornost u odlukama Drugostupanjskog suda ili u odlukama Vrhovnog suda RH koje je priložio stečajni upravitelj i na koje se pogrešno poziva** budući da su iste odluke jasne i argumentirane činjenično i pravno i nisu suprotne jedna drugoj.

Naglašavamo da se pojedine priložene odluke odnose na sasvim drugačije situacije u stečajnim postupcima. Jedne odluke se odnose na slučajeve a u kojima je bilo unovčenja stečajne mase kao što je to slučaj kod stečajnog postupka nad Dužnikom i tu je sud nesporno zauzeo stav da nagrada stečajnom upravitelju ne može biti viša od visine nagrade obračunate samom primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima.

Druge se odluke pak odnose se na sasvim drugačije slučajeve u kojima nije bilo unovčenja stečajne mase, ali takve odluke su irelevantne za slučaj stečaja nad Dužnikom i ne mogu se uspoređivati sa stečajnim postupkom nad Dužnikom u kojem je bilo unovčenja stečajne mase.

Stoga su i potpuno neosnovana pitanja koja je u prijedlogu za dopuštenjem revizije podnio stečajni upravitelj jer iz priloženih odluka ispada da je stav VTS RH da nagrada stečajnom upravitelju (ne računajući tu nagradu po osnovi dodatne nagrade i posebne nagrade) s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase nikako može biti veća od visine nagrade obračunate samom primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima iz čl.7. Uredbe, u slučajevima kada je bilo unovčenja stečajne mase.

Zbog svega gore navedenog Zagrebačka banka d.d. predlaže da Vrhovni sud RH podneseni Prijedlog za dopuštenje revizije prvenstveno odbaci kao nedopušten, a podredno ako ga ne odbaci, da ga odbije kao činjenično i pravno neosnovan.

Stečajni vjerovnik:
Zagrebačka banka d.d.
Dubravko Čejka, po punomoći